

SHROPP-SHIRE.

Quarta ex illis regionibus quas CORNAVIOS olim infedisse videtur, & sciryp-rcyne, & shrobbere-rcyne Anglo-Saxonibus, nobis Shropps-hire, & Latinis Comitatus Salopiensis dicta, cæteris spatio multo major, nec ubertate, aut amœnitate minor, ad Orientem solem Staffordienses, ad Occidentem Montgomerienses, & Denbighienses, ad Meridiem Wigornenses, Herefordenses, & Radnorenses, & ad Septentriones Cestrenses attingit. Oppidis & castris undique stipata est frequentissimis, utpote quæ limitanea fuerit, vel Ager arcifinius (ut Siculi Flacci verbo utar) arcendis finitimis Wallis, unde majores nostri Anglo-Saxonico vocabulo confinia hujus Comitatus Walliam versus *The Marches* dixerunt, quod limites essent inter Wallos & Anglos: nobilesque nonnulli in hoc tractu, *Barones Marchie*, quasi *Domini Limitanei* dicti, qui Palatinam quandam jurisdictionem in suo quisque territorio habuerunt, jusque incolis in suis curiis administrarunt, cum variis privilegiis & immunitatibus: interque alia, ut *Brevia* è Regis Curii locum in quibusdam causis inter illos non habuerint. Nihilominus si de ipsa *Baronia*, vel de limitibus *Baroniarum* controverteretur, Regia Iustitiæ fora erant adeunda. Hi etiam olim *Marchiones de Marchia Vallie* Latine nominati erant, ut constat ex Rubeo libro in Scaccario Reg. ubi legitur, quod in Coronatione Æleonoræ Reginæ uxoris Henrici III, *Marchiones de Marchia, Vallie videlicet, Ioannes filius Alani, Radulphus de Mortuomari, Ioannes de Monmouth, & Walterus de Clifford nomine Marchie, jus Marchie esse dicebant hastas argentatas invenienti & illas deferendi ad sustentandum pannum sericum quadratum purpureum in coronatione Regum, & Reginarum Angliæ.* Sed privata illa *Dominorum Marchie* jura pacis tranquillitas, & Regum autoritas paulatim antiquavit.

The Marches. Lord Marches. Marchionnes.

The Canopy.

27. Henric. 8.

Clune flu. Bishop Castle. Clune Castle.

Nec tamen (hoc præfari libet) universam hanc regionem ad CORNAVIOS spectasse existimari, sed solum *Cis-Sabrinam; Trans-Sabrina* vero *ORDOVICVM* fuit, qui late hic coluerunt, cujus pars aliqua, ut etiam in *Cis-Sabrina*, territoriola nonnulla, quæ ad Dominos limitaneos spectarunt, non ita pridem autoritate Parliamentaria huic agro adjuncta. In has enim duas partes universa commode distribui potest, *Sabrina fl. ab Occasu Æquinoctiali in Ortum Hibernum intersecante.*

In *Trans-Sabrina* limitem Australem *Temdus fl. Britannice Tefdiauc* stringit, cui demum confluit *Columnus* Britannice *Columny* & contracte *Clun.* Hic interius scaturiens, non procul à frequenti oppidulo *Bishops Castle* dicto, quia ad Episcopos Herefordenses spectavit, quorum diocesis in hac Provincia late patet *Colono* castrum, vulgo *Clune castle*, nomen impertit, quod *Fitz-Allan* ab Alano *Flaoldi* Normanni filio oriundi, qui postea *Arun-deliæ* Comites, construxerunt, cum limitanei *Britannia.*

sent contra Wallos duces, & illos assiduis incursionibus agitent. Vbi vero cum *Temdo* coit, inter vada incerta intereminet antiquæ admodum memoriæ collis, quem *Caer Caradoc* vocant, eo quod circa annum Salutis *LIII*, *Caratacus* Britannus Rex clarissimus saxorum vallo præstruxerit, & obfirmato animo cum suis contra *Ostiorium*, & Romanorum legionarios defenderit, donec Romanus distracta rudi illa saxorum compage, cujus reliquiæ etiamnum supersunt, irrum-pens, Britannos inermes in juga montium decedere coegerit. Ipse tamen, uxore, filia, & fratribus captis, fuga evasit, sed postea (ut res adversæ nusquam tutæ) à *Cartimandua* Regina, cujus fidei se commiserat, *Ostorio* traditus, Romamque deportatus, cum Romanis longo & difficili bello exercuisset, veniam à *Claudio Cæsare* sibi & suis, non degenerare prece, sed generosa loquendi libertate impetravit. Ob hunc collem expugnatum & Regem captum triumphi insignia *Ostorio* decreta, nec minus claram *Carataci* captivitatem censuit *Senatus*, quam cum *Syphacem P. Scipio*, & *Perfen L. Paulus* victos Reges populo Romano ostenderint. Licet vero nec hujus belli, nec hujus viri nostræ historiæ farsinator meminerit, nondum tamen memoria apud vulgum prorsus intercidit. Regem enim in hoc colle debellatum fuisse prædicant, & *Triadum* libro inter tres nominatissimos in re militari Britannos *Caradanc* * *Vrichfras* primus nominatur, quem hunc ipsum esse *Caratacum* mihi neutiquam dubitandum videtur.

Caer Caradoc. Caratacus Rex. Tacitus. Humfr. Lhuic.

Vide pag. 31.

* cum forti brachio.

Ludlow inde, Britannice *Dinan*, & *Lyst-wyloc*, id est, *Principis Palatium*, ad eisdem *Temdi* cum *Corvo* confluentes colle attollitur, majore elegantia, quam vetustate oppidum. *Rogerus de Monte Gomerico* primum castrum pulcherrimum, & munitissimum, quod *Corvo* impendit, & inde mœnia, quæ plus minus mill. pass. circuitu colligunt, adjecit. Verum filio ejus *Roberto* proscripto *Henricus Primus* sibi retinuit, obsessumque postea fortiter *Stephani* Regis insultus per-tulit, qui cum gravissima obsidione premeret, *Henricus Scotorum* Regis filius unco ferreo equo abstractus, parum abfuit quin intra mœnia abreptus esset. Sed præsto illi adfuit ipse *Stephanus* & singulari animi magnitudine à tanto periculo exemit. Deinde Rex *Henricus II* hoc castrum cum subjecta valle ad *Corvum*, quæ vulgo *Corves-dale* dicitur, *Fulconi de Dinan* elargitus est. Postea *Laciorum* ex *Hibernia* fuit, & per filiam ad *Galfridum de Ienevile* *Pitavensem*, vel ut alii vo-lunt, è familia *Lotharingica*, descendit, à cujus posteris rursus per filiam ad *Mortuomarios*, & inde in sacrum principis patrimonium hæreditario devenit. Ipsique postea incolæ in ipso oppidi sinu, editissimo loco, templum, quod unicum habet, perelegans posuerunt. Tunc in honore esse cœpit, vicinisque prælucere, & quamvis *Stephanus* Rex, *Simon de Monteforti*, & *Henricus Sextus* domesticis bellis affligerint, semper tamen refloruit, & nunc inprimis ex quo *Concilium Limitaneum*,

Ludlow.

Vnciferi.

1139. Matt. Paris.

Ienevile.